

C.K.ROULINQ

və
SİMURQ ORDENİ

J.K. ROWLING

An illustration of a small owl with large eyes, wings spread, flying towards the left. It is positioned above the letter 'P' in the word 'Potter'.

Harry Potter

AND THE
ORDER OF THE
PHOENIX

Harrinin Hoqvartsda 5-ci ilinin başlamasına həftələr qalmışdı. Dursli-lərlə keçirdiyi bu yay tətili digər tətillərindən də cansıxıcı, əzablı keç-mişdi. Səbəbi isə həyatda yeganə dayağı – xaç atası Siriusun, ən yaxın dostları – Ronla Hermionanın ona qarşı olan soyuqluğu idi. Üç ay ərzində bir-iki kəlməlik rəsmi şəkildə ona yazdıqları məktublardan başqa onu iti-rib-axtarmamışdılar. Bu isə Harriyə çox pis təsir edir, tək olduğu həyatda özünü olduqca tənha hiss edirdi.

Beşinci sinfin dərsləri daha çətin olacaqdı. Bu ildən peşə seçiminə görə imtahanlar verməli idilər. “Gələcəkdən Xəbərlər” qəzeti təsdiqləməsə də, Harri Voldemortun qayıtdığından əmin idi. Voldemortun qayıtması isə onun həyatının təhlükədə olması demək idi...

J.K.Rowling HARRY POTTER AND THE ORDER OF THE PHOENIX
C.K.Rouling HARRİ POTTER VƏ SİMURQ ORDENİ

Bakı, Qanun Nəşriyyatı, 2017, 792 səh.

Tərcüməçi: Nərmin İskəndər

Texniki redaktor: Əsəd Qaraqaplan

Kitabın redaktəsində göstərdiyi köməyə görə
“Harry Potter Azerbaijan” səhifəsinə təşəkkür edirik.

ISBN 978-9952-36-418-7

© Qanun Nəşriyyatı, 2017

© J.K.Rowling, 2003

All rights reserved; no part of this publication may be reproduced or transmitted by any means electronic, mechanical, photocopying or otherwise, without the prior permission of the publisher.

First published in Great Britain in 2003 by Bloomsbury Publishing Plc, 50 Bedford Square, London, WC1B 3DP
Harry Potter characters, names and related indicia are trademarks of and © Warner Bros. Ent. All rights reserved.

Bu kitabın Azərbaycan dilinə tərcümə və yayım hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur.
Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri «Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında» Azərbaycan Respublikasının Qanununa ziddir.

Qanun Nəşriyyatı

Bakı, AZ 1102, Tbilisi pros., 76

Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212 42 37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

[www.fb.com/Qanunpublishing](https://www.facebook.com/Qanunpublishing)

www.instagram.com/Qanunpublishing

BİRİNCİ FƏSİL

DADLINİN TƏNBEH EDİLMƏSİ

Yayın ən isti günlərindən biri sona çatır, Privet Drayv küçəsindəki dörd-künc evlərin üstünə mürgülü səssizlik çökürdü. Həmişə parıldayan maşınlar indi yolun kənarında toz-torpağın içində yanaşı düzülmüş, bir vaxtlar zümrüd rəngində olan qazonlar da saralıb solmuşdu. Quraqlıq səbəbindən qənaət üçün su şlanqlarından istifadəyə qadağa qoyulduğundan küçənin sakinləri gündəlik məşğuliyyətlərindən – maşın yumaq və qazonların otunu biçməkdən məhrum olmuşdular. Onlar özlərinin nisbətən sərin evlərində oturaraq hələlik əsər-əlaməti görünməyən mehin mənzillərinə təşrif buyurması ümidiylə pəncərələrini taybatay açmışdılar.

Bu cırhacırda bayırda təkcə yeniyetmə bir oğlan qalmışdı. O, 4 nömrəli evin həyətidəki güllükdə arxası üstə uzanmışdı. Şəvə saçlı, eynəkli, arıq oğlanın az vaxtda sürətlə boyu çıxan yeniyetmələr kimi xəstəhal görünüşü vardı. Cins şalvarı kirli, cırıq, köynəyi solğun və sallaq idi. İdman ayaqqabılarının dabanları yeyilmişdi. Onun bu görünüşü qonşular tərəfindən heç də xoş qarşılanmırdı. Hətta onlar oğlanın bu pintiliyinə görə qanuni şəkildə cəzalandırılmasının tərəfdarı idilər.

Bu axşam isə o, küçədən keçənlərin gözündən yayınmaq üçün iri çiçəkləri olan hortenziyanın arxasında gizlənmişdi. Yalnız Vernon əmiylə Petunya xala başlarını qonaq otağının pəncərəsindən çıxarıb düz aşağıya – gül ləklərinə tərəf baxsaydılar onu görə bilərdilər.

Harri isə öz aləmində elə fikirləşirdi ki, burada gizlənmək ideyasının müəllifi olaraq tərifə layiqdir. Bərk, isti torpaqda uzanmaq elə rahat olmasa da, burada televizora birgə tamaşa edərkən dişlərini qıcıyıb onun xəbərlərə sakitcə baxmasına mane olan Vernon əmi və Petunya xalanın acıqlı baxışlarına tuş gəlmirdi; heç kim ona axmaq-axmaq suallar vermirdi.

Harrinin fikirləri sanki uçaraq açıq pəncərədən qonaq otağına daxil oldu. Belə ki, Vernon Dursli qəfildən dilləndi:

– Oğlan nə yaxşı içəri girməyib? Hara gedib?

Petunya xala laqeydliklə cavab verdi:

– Mən nə bilim? Evdə yoxdur.

Vernon əmi yerində vurnuxub acıqla dedi:

– Xəbərlərə baxır... yox bir! Düzü, nə hoqqabazlıq etdiyi mənə çox maraqlıdır. Guya ki, bu normal uşaqdır, hələ bir xəbərlərlə də maraqlanır! Oğlum Dadlinin isə dünya-aləmdən xəbəri yoxdur. Soruşsan ki, baş nazir kimdir, gözlərini döyər! Normal uşaq xəbərlərlə maraqlanmırsa Harri kimilərin bizim xəbərlərlə nə əlaqəsi ola bilər axı?!

Petunya ərinə irad tutub dedi:

– Yavaş ol! Pəncərə açıqdır!

– Ah! Bağışla, əzizim...

Durslilər susdular. Harri çeynədiyi “Fruit N” yarmasının xırçıltısına qulaq asa-asa Visteriya Volk tərəflərdə yaşayan başdanxarab, pişik aşiqi qoca qarı Missis Fiğin ləng yerisinə tamaşa edirdi. Qarı qaşqabağını sallayıb öz-özünə deyiniirdi. Missis Fiğ hər dəfə Harrini küçədə görəndə evlərinə çay içməyə dəvət edərdi. Bu dəfə isə kolların arasında gizlənməsi, missis Fiğin onu görməməsi Harrinin lap ürəyindən oldu.

Qarı yolu dönüb gözədən itən vaxtda Vernon əminin səsi pəncərədən bayıra yayıldı:

– Dadd çay içməyə gedib?

Petunya xala həlim səsle dedi:

– Polkisgildədir. Özünə xeyli balaca dostlar tapıb. Onların sevimlisinə çevrilib...

Harri özünü güclə saxladı ki, nırçıldamasın. Dursli ailəsi oğulları Dadli haqda elə yüksək fikirdə idi ki, adam lap məəttəl qalırdı. Yay tətili boyunca ailəsi Dadlinin hər gecə dostlarından biriylə çay içməyə getdiyi barədə primitiv yalanlarına inanmışdı. Harri isə çox gözəl bilirdi ki, Dadli çay içməyə-zada getməyib! Hər gecə dəstəsi ilə oyun parkını dağıtmaqla, küçə küncələrində siqaret çəkməklə, yoldan keçən maşınları və uşaqları daş-qalaq etməklə məşğul olub. Axşamlar Litl Vinqinqdə gəzişəndə onların hərəkətlərinin şəxsən şahidi olmuşdu. Harri yay tətilinin böyük qismini küçələrdə veyillənmək, yol kənarında boy-boy sıralanan zibil qutularını eşib qəzet axtarmaqla keçirmişdi.

Saat 7-də yayımlanan xəbərlərin başladığını car çəkən musiqi sədalari Harrinin qulağına dəyən kimi ürəyi bulanmağa başladı. Kim bilir, bəlkə də bir aydır gözlədiyi elə bu gün olacaq...

“Artıq İspaniya hava limanlarında yükdaşıyan fəhlələrin tətili ikinci həftədir davam edir. Bu səbəbdən də hava limanlarında çıxılmaz vəziyyətdə qalan turistlərin sayı rekord həddə çatıb”.

Xəbər aparıcısı cümləsini qurtaran kimi Vernon əmi nərilədi:

– Məndən olsa, onlara ömürlük siesta verərdim!

Bu xəbərin Harri üçün heç bir əhəmiyyəti yox idi. Ürəkbulanması keçmişdi. Əgər nəsə fəvqəladə hadisə – ölüm, uçqun hadisəsi baş versəydi ilk növbədə deyilərdi. Şübhəsiz ki, belə xəbərlər turistlərin çıxılmaz vəziyyətdə qalması xəbərindən daha vacibdir...

Tutub saxladığı nəfəsini ağır-ağır verib mavi parıltılı səmaya baxmağa başladı.

Bu ilki yayın hər günü eyni formada: gərginlik, ümidlə gözləmək, müvəqqəti rahatlıq tapma, yenidən gərginliyin pik nöqtəyə qalxması... və getdikcə lap kök salan “niyə hələ də heç bir hadisə baş vermir?” sualını verməklə keçirdi.

Maqların gözlərindən yayınan izahı mümkün olmayan qeyb olma hadisəsi, ya da başqa bir qəribə hadisə eşitmək ümidiylə Harrinin qulağı daim xəbərlərdə idi. Yük daşıyan fəhlələrin tətili xəbərinin ardınca Cənub Şərqdəki quraqlıq (Vernon əmi bağırdı: – Ümidvaram qapı qonşumuz bu xəbərə qulaq asır! Səhər saat üçdə pulverizatoru açan qonşunu deyirəm!), sonra isə Surrei tarlasında qəzaya uğrayan helikopter, daha sonra isə məşhur aktrisanın tanınmış ərinədən boşanması haqda (bir dəri bir sümük olan əlinə

keçən hər jurnalda bu məsələni acgözlüklə izləyən Petunya xala dodaqaltı mızıldandı: – Çox da vecimizədi sizin murdar əməlləriniz!) süjetlər getdi. Harri gözlərini batmaqda olan günəş şüalarının təsiri ilə yumdu.

Xəbərlərin aparıcısı, “Son olaraq, Banci adlandırılan tutuquşu bu yay istidən qaçıb sərinləməyin yolunu tapıb. Barnsleydə Five Feathers də yaşayan Banci su xizəyini öyrənib! Təfərrüatlarını müxbirimiz Meri Dorkins çatdıracaq...” – dedi.

Harri yenidən gözlərini açdı. Madam su xizəyi ilə məşğul olan tutuquşulara gəlib çıxdılar, deməli, qulaq asmalı elə də mühüm xəbər qalmayıb. Ehməlcə üzüstə yatdı, iməkləyərək pəncərənin altından keçməyə hazırlaşdı. Həç iki düym getməmişdi ki, işıq sürətiylə dalbadal bir neçə hadisə baş verdi. Əks-səda verən güclü şaqqıltı tufəng səsi kimi gecənin yuxulu səssizliyini pozdu. Dayanacaqdağı maşının altında yatan pişik güllə kimi çıxıb gözdən itdi. Durslilərin qonaq otağında çığırtı, bağırtı, söyüş, çini qabın sınımasının səsi bir-birinə qarışdı.

Harrinin gözlədiyi işarə sanki bu imiş. Dərhal ayağa qalxıb cins şalvarının kəmərinə ilişdirdiyi taxta çubuğunu qılnc kimi qınından çıxarmaq istəyirdi ki, təkəsini Durslilərin evinin açıq pəncərəsinə çırpdı. Bu səsə Petunya xala yenidən qaraqışqırıq saldı.

Harriyə elə gəldi ki, başı iki yerə parçalandı. Yazığın gözlərindən yaş axmağa başladı. Yerində səndələməyə başlayan Harri küçəyə baxaraq səsin haradan gəldiyini ayırd etməyə çalışırdı. Güclə qəddini düzəltmək istəyirdi ki, bu dəfə açıq pəncərədən iki çəhrayı əl düz Harrinin xirtdəyindən yapışdı. Vernon əmi idi:

– Tez ol rədd elə o çubuğu! Bu dəqiqə yox elə, gözüm görməsin! Eşidirsən?! Nə qədər həç kim görməyib, yox elə onu!

Harri tənənfəs dedi:

– Burax mən!

Bir-iki saniyə onlar beləcə əlbəyaxa oldular. Harri sol əliylə əmisinin sosiskaya bənzər barmaqlarını dartışdırır, sağ əlində çubuğunu bərk-bərk tutub yuxarıya qaldıraraq inadla saxlamağa çalışırdı. Harrinin başının düz ortasındakı küt ağır dərşətli şəkildə zoqquldamağa başlayanda Vernon əmi qıyyə çəkib onun xirtdəyini buraxdı. Sanki Vernon əmini elektrik vurmuşdu. Çox güman ki, Harrinin fəvqəltəbii gücü Vernon əminin qohumunu boğmağına imkan verməmişdi.

Təngnəfəs olan Harri hortenziya gülü kolunun üstünə yığıldı. Ayağa qalxıb ətrafa göz gəzdirməyə başladı. Şaqqıltı səsinə səbəb olan şeydən əsər-əlamət yox idi. Əvəzində ətraf evlərdəki pəncərələrdən boylanan qonşuların gözləri onlara zillənmişdi. Cəld əlindəki çubuğu şalvarının içinə soxub gizlətdi. Guya ki, onun heç nədən xəbəri yoxdur. Fağır-fağır qonşulara baxdı. Vernon əmi isə pərdəsinin arxasından gözlərini onlara zilləyən 7 nömrəli evin sahibəsinə tərəf üzünü tutub qışqırdı:

– Necə də gözəl bir axşamdır! İndicə maşının karbüratorundan çıxan səsi siz də eşitdiniz? Petunyayla mən yaman diksindik.

Qonşuların hamısı bir-bir pəncərələrinin ağzından çəkilənədek Vernon əmi tükürpərdici müdhiş gülüşlə ətrafa baxdı. Sonra üz ifadəsi qəfil dəyişdi. Üz-gözünü turşudub barmağıyla Harrini yanına çağırdı.

Harri kiçik addımlarla Vernon əmiyə tərəf gedir, amma ehtiyatını da əldən vermirdi. Lap yaxınlaşmır, yenidən onu boğacağından qorxurdu.

Vernon əmi hirsindən titrəyən xırıltılı səslə dedi:

– Bu hoqqabazlığı etməkdə məqsədin nə idi?!

Harri təmkinini pozmadan cavab verdi:

– Nə məqsəd?

Harri hələ də şaqqıltı səsinə çıxaranı görmək ümidiylə küçənin gah sağına, gah soluna baxırdı.

Vernon əmi yenidən dedi:

– Bizim eşikdə tapança səsinə çıxarırsan...

Harri ötkəmliklə bildirdi:

– O səsi mən çıxarmadım!

Petunya xalanın uzunsov ətsifəti Vernon əminin çəhrayı, yekə sifətinin yanında peyda oldu. Bənizi saralmışdı.

– Pəncərəmizin altında niyə gizlənmişdin? Nə gəzirdin orda?

Vernon əmi arvadının sözlərini təsdiqlədi:

– Ay sağ ol, Petunya! Bax, bizim pəncərənin altında sənə nə işin var idi?!

Harri yavaş səslə cavab verdi:

– Xəbərlərə qulaq asırdım.

Xalasıyla əmisi hiddətlə bir-birinə baxdılar.

– Yenə?! Sən yenə xəbərlərə qulaq asırdın?!

Harri cavab verdi:

– Bəli... neyləyim axı. Hər gün xəbərlər dəyişir, yenilənir.

– Mənə ağıl vermə, bala! Düz-əməlli danış görüm, nə hoqqabazlıq edirdin?! Özün də çox gözəl bilirsən ki, sənin kimi...

– Vernon, yavaş! – Petunya xala pıçıldadı.

Vernon əmi səsini alçaltdı. İndi Harri də əmisini güclə eşidirdi.

– Sənin kimilər heç vaxt bizim xəbərlərimizdə olmur!

Harri:

– Sizin bildiyiniz elə bundan ibarətdir.

Durslilər gözlərini bərəldib bir anlıq Harriyə baxdılar. Sonra Petunya xala dedi:

– Sən murdar balaca yalançısan.

Xala da əri kimi səsini alçaltdı davam etdi:

– Yaxşı, bəs bunların hamısı nədir...

Artıq Harri xalasının səsini eşitmir, nə dediyini dodaqlarının açılıb bağlanmasından başa düşürdü: “...bayquşlar yeni xəbərləri sənə çatdırmır?”

Vernon əmi o saat sevincək pıçıldadı:

– Aha! Buyur, buna da cavab ver! Guya ki, xəbərlərin hamısını bu iyrənc quşlardan aldığını bilmirik!

Harri bir anlıq tərəddüd etdi. Əmisiylə xalasının onun həqiqəti deyərkən necə əzab çəkdiyini başa düşməsələr də, Harri bu həqiqətin ona baha başa gələcəyini bilirdi.

– Bayquşlar... bayquşlar mənə xəbərləri çatdırmır.

– İnanmıram.

– Heç mən də inanmıram.

– Sənin nə hoqqadan çıxdığından xəbərdarıq.

– Bizi axmaq yerinə qoyma.

Səbir kasası dolan Harri dedi:

– Əsl xəbər bu imiş ki!

Durslilər onu çağırmağa macal tapmamış Harri arxaya dönüb gül-ləklərinin üstündən tullandı. Bağıın kiçik çəpərini aşıb küçədə addımlamağa başladı.

Harri artıq başının bələda olduğunu bilirdi. Nə vaxtsa etdiyi bu kobudluğa görə xalasıyla əmisinə cavab verməli olacaqdı. Amma hal-hazırda Harrini bu yox, tamamilə başqa məsələlər narahat edirdi.

Harri çox gözəl bilirdi ki, şaqqıltı səsi peyda olan yaxud da yoxa çıxan birindən çıxmışdı. Ev elfi Dobbi də qəfildən havada yox olanda eynilə bu səsi çıxarırdı. Dobbinin Privet küçəsində olması mümkündürmü? Bəlkə Dobbi elə bu dəqiqə onu qarabaqara izləyir? Bu fikrin təsiriylə cəld arxaya dönüb küçəni diqqətlə nəzərdən keçirdi. Heç bir ins-cins gözünə dəymədi. Harri Dobbinin gözəgörünməzlik gücünə malik olmadığına əmin idi.

Haraya getdiyini heç özü də bilmirdi. Bu küçələrdə o qədər təpik döymüşdü ki, ayaqları onu özündən biixtiyar tez-tez getdiyi sevimli yerlərə tərəf aparmağa başlamışdı. Hər addımbaşı çiyninin üstündən gözücu arxaya baxırdı. O, Petunya xalanın öləzimiş beqoniya güllərinin arxasında uzandığı vaxt ətrafında sehrli varlıq olduğundan əmin idi. Yaxşı, bəs niyə həmin varlıq Harriylə təmasa keçməmiş, söhbətləşməmişdi? Ən əsası, indi niyə həmin varlıq Harridən gizlənirdi? Məyuslaşan Harridə özünə inamsızlıq da baş qaldırmağa başladı... bəlkə də eşitdiyi heç sehrli səs deyildi. Bəlkə də özünün aid olduğu aləmdən bir səs eşitməyi o qədər çox istəyirdi ki, ətrafdan gələn adi səslərə də həddindən çox mənə verirdi. Bəlkə də qonşuda bir əşya qırılmış, səsi küçəyə yayılmışdı. Məgər ola bilməz?

Harri daxilində sıxıntı hiss etdi. Hələ bunun nə olduğunu başa düşməyə macal tapmamış bütün yayı ondan əl çəkməyən ümitsizlik yenidən bədəninə bürüdü.

Səhər zəngli saat 5-i vuranda Harri ayılıb “Gündəlik Münəccim” qəzetini gətirən bayquşa pul ödəməli idi. Artıq bu qəzeti almağın mənası var idimi? Çünki son zamanlar Harri qəzetin təkcə sərlövəsinə gözücu baxır, sonra da bir kənara tullayırdı. Nə vaxt ki, qəzetin axmaq başbilənləri Voldemortun qayıtdığına inanacaqlar, onda da bu xəbər qəzetdə baş səhifədə yer alacaq. Harrini də məhz bu xəbər maraqlandırır.

Əgər bəxti gətirsəydi bayquşlar Harriyə ən yaxşı dostlarından – Ron və Hermionadan məktub gətirərdi. Lakin bir müddətdir dostlarından məktub almayan Harri bundan da əlini üzüb bütün ümidlərini kəsmişdi...

“Sənə açıq-aşkar bildiyin həmin məsələ barədə heç nə deyə bilmərik. Məktubumuzun başqa birinin əlinə keçməsi ehtimalı olduğundan sənə vacib məlumatları da yaza bilmirik. Biz çox məşğuluq. Onları da ətraflı şəkildə sənə yaza bilmirik. Saysız-hesabsız hadisələr baş verir... səni görəndə hamısını ətraflı danışırıq...”

Bəs onlar nə vaxt gəlib Harrini görəcəkdilər? Heç biri zəhmət çəkib dəqiq tarix yazmırdı. Ad günündə Hermionanın ona göndərdiyi təbrik məktubunda belə bir cızma-qara var idi:

“Tezliklə səninlə görüşəcəyik...”

Yaxşı, tezliklə deyəndə nəyi nəzərdə tuturdu?

Harri məktublardakı üstüörtülü eyhamlardan belə qərara gəlmişdi ki, Hermionayla Ron eyni məkanda – çox güman ki, Rongildə idilər. Harri Privet küçəsində dustaq olduğu halda dostlarının “Yuva”da gözəl vaxt keçirdiklərini həzm edə bilmirdi. Dostlarından bərk incimişdi. Hətta ad günündə hədiyyə olaraq göndərdikləri “Şirin krallıq”dan olan şokolad qutularını açmamış zibil qabına atmışdı. Düzdür, şam yeməyində Petunya xalının büzüşmüş salatını görəndə etdiyi hərəkətə görə peşman oldu. Amma o başqa məsələdir...

Bir də ki, Hermionayla Ron nəylə məşğuldurlar axı?! Niyə onlar məşğuldur, Harri yox? Məgər o, dostlarından daha bacarıqlı olduğunu sübut etməyib? Onlar Harrinin gördüyü işləri nə tez yaddan çıxardılar?! Qəbiristanlığa girən, Sedrikin qətlinə şahid olan, qəbir daşına bağlanan, ölümün kandarından qayıdan Harri olmayıb? Bunlar nə tez unuduldu?..

Bu yay bəlkə yüzüncü dəfə idi ki, Harri qətiyyətlə öz-özünə bu cümləni təkrarladı: “Bu haqda fikirləşmə”. Onsuz da hər gecə yuxularında həmin qəbiristanlıqda olurdu. Oyaq olanda da oranı xatırlaması dözülməz idi.

Maqnoliya döngəsinə tərəf addımlamağa başladı. Yolun yarısında xaç atasını ilk dəfə gördüyü yerdən qaraj tərəfə döndü.

Deyəsən Harrini az-çox Sirius başa düşürdü. Siriusun məktublarında da Hermionayla Ronun göndərdikləri kimi elə də çox məlumat yox idi. Fərqi onda idi ki, heç olmasa Siriusun yazdıqları dostlarının qıcıqlandırıcı eyhamları kimi deyildi. Əksinə təsəlliverici sözlər idi: “Bu vəziyyətin səni əsəbiləşdirdiyini başa düşürəm... sən burnunu hər yerə soxma. Əmin ol ki, onda hər şey daha yaxşı olacaq. Qəti şəkildə tələsmə ...ehtiyatlı ol!”

Maqnoliya döngəsindən Maqnoliya yoluna tərəf dönüb qaranlığın ya-vaş-yavaş çökdüyü oyun parkına tərəf addımlayan Harri fikrə getdi. O, əksər vaxt Siriusun məsləhətlərinə qulaq asmışdı. Elə Siriusu qulaq asdığına görə də sandığını süpürgəsinə bağlayıb Yuvaya uçmaq fikrindən güclə də olsa özünü döndərə bilmişdi. Bu müddətdə Privet Drayv küçəsində dustaq kimi qalmağın, güllüklərin içində saatlarla uzanıb Lord Voldemorta aid